

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

Київський Політехнік

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

10 вересня 2009 року

№25(2879)

КОСМІЧНІ ЗВАРЮВАЛЬНИКИ В КПІ

25 липня 1984 року вперше в історії людства радянські космонавти Світлана Савицька і Володимир Джанібеков на орбітальній космічній станції «Салют-7» провели експерименти зі зварювання, паяння і різання металів у відкритому космосі. Інструмент для таких робіт – універсальний ручний електронно-променевий інструмент (УРІ) – було створено в Інституті електрозварювання ім. С.О.Патона під керівництвом академіка Б.Є.Патона.

До 25-річчя цієї дати 14 липня 2009 року в НАН України відбулися урочисті збори під головуванням президента НАН України академіка Б.Є.Патона, у яких взяли участь двічі Герої Радянського Союзу льотчики-космонавти С.С.Савицька та В.О.Джанібеков, ветерани ракетно-космічної галузі та космодромів, представники громадськості.

15 липня С.С.Савицька і В.О.Джанібеков відвідали наш університет. Їх зустрічали перший проректор Ю.І.Якименко, проректор з міжнародних зв'язків С.І.Сидоренко, заступник проректора з наукової роботи С.О.Воронов, декан факультету авіаційних та космічних систем О.В.Збрузький, заступник директора Інституту електрозварювання ім. Є.О.Патона Л.М.Лобанов, директор Національної обсерваторії України Я.С.Яцків.

Гості ознайомилися з інфраструктурою НТУУ «КПІ», з галереєю видатних учених, життя і діяльність яких були пов'язані з КПІ, відвідали залу засідань Вченій ради, аудиторію ім. С.П.Корольова, Музею площу, пам'ятники С.П.Корольову, С.О.Патону, І.Сікорському та Державний політехнічний музей України при НТУУ «КПІ», де зробили запис у Книзі почесних гостей.

Інф. «КП»

Пам'яті жертв атомного бомбардування

6 серпня 1945 року американський бомбардувальник B-29 скинув на японське місто Хіросіму атомну бомбу потужністю близько 20 кілотонн. В одну мить загинуло понад 70 тисяч людей, ще 70 тисяч померли протягом кількох місяців від променевої хвороби, опіків і поранень. Було зруйновано 92% будинків, місто перетворилося на випалену пустелью.

Згодом 6 серпня було оголошено Всесвітнім днем боротьби за заборону ядерної зброї та Днем пам'яті жертв атомного бомбардування Хіросіми.

6 серпня 2009 р. в НТУУ «КПІ», де вшанували пам'ять загиблих у той день 1945 року. З доповіддю про свою поїздку до Хіросіми виступив проректор С.І.Сидоренко.

Інф. «КП»

Послання від мера Хіросими пана Акіба

Я надсилаю це послання з нагоди відкриття «Курсу лекцій Хіросима-Нагасакі». Я хочу подякувати всім, хто взяв участь в організації цього курсу, а найбільше проректору Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» Сергію Івановичу Сидоренку та меру міста Славутичу Володимиру Петровичу Удовиченку.

Бомбардування, яке пережила Хіросіма 64 роки тому, дало початок боротьбі Японії за ліквідацію ядерної зброї та встановлення вічного миру. Однак, навіть зараз у світі ще багато запасів ядерної зброї, тому людство має зробити вибір між «світом, де кожна країна володіє ядерною зброєю» та «світом без ядерної зброї».

Світ спрямований на ліквідацію ядерної зброї та саме зараз наближається до історичного переворотного моменту, і такі дії, як початок переговорів про підписання договору про скорочення озброєнь та інші, є дуже символічними.

Людство не має повторити помилку використання ядерної зброї. Для того щоб втілити в реальність світовий рух, спрямований на ліквідацію ядерної зброї, місто Хіросіма разом з організацією «Мери за мир», до якої входять понад 3000 міст по всьому світу на чолі з Нагасакі, розпочали кампанію «Перспективи 2020», метою якої є ліквідація ядерної зброї до 2020 року, та проводять різноманітну діяльність по всьому світу.

І як один з напрямів цієї діяльності Хіросіма та Нагасакі упорядкували та систематизували послання жертв бомбардування «Не можна, щоб хтось ще пережив це». Щоб передати це послання молодому поколінню, в університетах країни та за її межами створюється та розповсюджується «Курс лекцій Хіросима-Нагасакі». На даний момент цей курс розпочато у 39 університетах: 26 в Японії та 13 за її межами. Я сподіваюся, що завдяки цьому курсу всі усвідомлять аморальність та трагічність використання ядерної зброї.

Саме тому «Курс лекцій Хіросима-Нагасакі», який цього разу було створено в Україні, має дуже глибоке значення, і я широ відчінний вам всім за участь у ньому. Я сподіваюсь, що ви і надалі разом з нами будете докладати всіх зусиль, щоб реалізувати ліквідацію ядерної зброї та досягти вічного миру.

І на закінчення я хотів би побажати всім учасникам сьогоднішньої лекції здоров'я та щастя.

Мер міста Хіросима Акіба Тадатоши

ініціативи департамента міжнародного співробітництва. Мер м. Хіросіми д-р Т. Акіба під час візиту до Японії проректора з міжнародних зв'язків С.І.Сидоренка закликав провадити цей курс в НТУУ «КПІ». Відповідне рішення було прийнято ректором.

На початку зустрічі проф. С.І.Сидоренко поінформував присутніх про українсько-японське співробітництво з державними і громадськими інституціями, науковими, освітніми центрами, що є одним із пріоритетних напрямів міжнародної діяльності НТУУ «КПІ».

Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні п. Тадаші Ідзава у своєму виступі зазначив, що наші країни поєднані спільна ядерна трагедія. «Досвід, накопичений при відновленні заражених територій та здійсненні комплексу заходів для забезпечення рівня і якості життя людей на них, слід передати новим поколінням», – упевнений пан Посол. Він також зупинився на проектах, що їх фінансує японська сторона, та висловив задоволення, що НТУУ «КПІ» долучив-

ся до університетів світу, де вже впроваджено навчальний курс «Hiroshima-Nagasaki Peace Study Course».

З лекцією на тему «Чорнобиль: наслідки, час, погляд у майбутнє» виступив мер м. Славутича Володимир Петрович Удовиченко, д.е.н., професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки та Міжнародної премії ім. Вернадського, представник України в Конгресі місцевих та регіональних влад Європи, голова координаційної ради Фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні, президент Всеукраїнського громадського об'єднання «Клуб мерів».

Він поінформував про здійснення в регіоні заходів, спрямованих на приведення зони ЧАЕС до безпечної системи життєдіяльності м. Славутича та упра

равлінські новації, запроваджені в ньому; досвід участі місцевих влад у ліквідації техногенних катастроф тощо. Доповідач наголосив на перспективності співпраці з японськими фахівцями, які направлювали унікальні технології збереженню довкілля та відновлення територій після техногенних катастроф. Закінчив лектор як завжди емоційно: «Прагнемо жити і працювати так, щоб з піднесеною головою дивитися в очі дітей і онуків».

Студенти та викладачі ММІ, ФММ, ХТФ, ММІФ, присутні у залі, з цікавістю заслухали доповідь та жваво реагували на звернення до них, що стосувалися майбутньої розбудови України та зони відчуження зокрема.

Передбачається, що відповідний курс лекцій

цикулу «Hiroshima-Nagasaki Peace Study Course» буде розроблено на кафедрі охорони праці, промислової та цивільної безпеки (завідувач – д.т.н. О.Г.Левченко) і після узгодження на Методраді включене до навчальних планів університету.

Інф. «КП»

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:
1 Космічні зварювальники в КПІ

2 Відкриття нового курсу лекцій «Хіросима – Нагасакі»

3 Проректор С.І.Сидоренко про співпрацю з Японією

4 Кафедрі хімічної технології композиційних матеріалів – 40 років

Інноваційні розробки КПІ на виставці

Шахові турніри в КПІ

Студентський об'єктив

Новини ТСОУ

Неважаючи на географічну віддаленість України та Японії, є багато спільного між нашими народами. Поперше – це, на жаль, трагічний досвід радіоактивного опромінення. Слова «Хіросіма, Нагасакі, Чорнобиль» увійшли у свідомість людства як найбільші за масштабами і найстрашніші за наслідками ядерні катастрофи. По-друге – прагнення зберегти духовну самобутність, витоки якої знаходимо в культурі та історії обох країн.

Сприймаючи трагічні уроки історії, наши народи прагнуть бути близьчими один до одного. З року в рік місці економічна та гуманітарна співпраця. Важливими приоритетами є освіта, наукова та інноваційна сфера. НТУУ «Київський політехнічний інститут» є активним учасником співробітництва за названими складовими.

Внесок Японії тільки в розв'язання проблем, пов'язаних з наслідками катастрофи на Чорнобильській АЕС, складає понад 100 млн доларів. Помітними для України є кроки японського уряду, спрямовані на підтримку охорони здоров'я, культурної сфери, масштабних інфраструктурних проектів. Заснований у 2003 році за участю Посольства Японії в Україні та ЛСА Українсько-японський центр НТУУ «КПІ» сформувався як важлива культурна, освітня і гуманітарна складова в загальній архітектурі співробітництва між нашими країнами.

У кінці червня – на початку липня протягом двох тижнів проєкт НТУУ «КПІ» проф. С.І. Сидоренком передавав у Японії відповідно до Програми прийому фахівців ЛСА (Japan International Cooperation Agency) – структури Міністерства закордонних справ Японії та за сприяння проекту ЛСА «Українсько-японський центр». У розмові з кореспондентом «КПІ» він розповів про поїздку та поділівся враженнями.

– Сергію Івановичу, з якою метою Ви відвідали Країну Бранішнього Сонця?

– У рамках загальної цілі: «Поглиблене знайомство з Японією», – протягом візиту виконувалися такі завдання: ознайомлення з японським суспільством, діяльністю ЛСА та програмою ОДР – «Організація допомоги країнам, що розвиваються» (ODA – Official Development Assistance); поглибленаємо знання про сучасний стан науки та технології в Японії; обговорення можливості співпраці з Японією у сфері науки і технологій. У ході візиту, зокрема, було презентовано розробки та інноваційні проекти вчених НТУУ «КПІ», встановлено нові контакти з державними структурами, університетами та фірмами Японії; здійснено кроки по започаткуванню спільної наукової діяльності між конкретними вченими НТУУ «КПІ» та університетами та фірмами Японії за всім спектром наукових інтересів та технологій Наукового парку НТУУ «КПІ», здійснивався пошук «вихідів» на нові – спільні з японськими вченими – проекти і гранти за рахунок міжнародних джерел.

Графік роботи був дуже напруженним: щодня, включаючи вихідні дні, по 2-3 зустрічі в державних структурах, наукових організаціях та університетах. У поїздці також взяла участь менеджер ЛСА пані Тамія Томое, яка надала велику допомогу при забезпеченні виконання всіх запланованих під час поїздки заходів; вона супроводжувала протягом усього візиту і здійснювала переклад з японської.

– Які зустрічі запам'яталися найбільше?

– Кожна по-своєму яскрава, цікава й корисна. Першого ж дня відбувся тригодинний брифінг в ЛСА та лекція відповідно до «Textbook for the Country Focused Training Course in Japanese Management», яку прочитав автор – Norihito Furuya, Ph.D., Chief Executive Officer (Management) International Global Business Network Co.Ltd.

Наступного дня було організовано зустріч з екс-послом Японії в Україні Mr. Kishichiro Amae. Саме з його ініціативи в НТУУ «КПІ» було відкрито Українсько-японський центр і розпочато однорічний проєкт ЛСА. Mr. Kishichiro Amae дуже тепло зустрів представника КПІ, підготував матеріали, що стосуються співпраці промислових, академічних та урядових кіл з технічними університетами, люб'язно провів пішохідну екскурсію по місту. Він також надав низку важливих рекомендацій щодо організації співробітництва між Славутичем, містом-супутником Чорнобиля, в якому проживають 26 тисяч мешканців – пер-

Україна – Японія: мости співпраці

сонал Чорнобильської АЕС та їх сім'ї, та Хіросімою, за участю КПІ (що було однією із наших пропозицій для японської сторони).

Пам'ятною була і зустріч з мером Хіросіми Dr. Tadatoshi Akiba, яка транслювалася по телеканалу NHK. У ході розмови д-ру Т. Акіба були передані листи-звернення від первого Президента України, голови Української Ради Миру Л.М. Кравчука; голови Національної комісії України в справах ЮНЕСКО М.В. Скуратовського, ректора НТУУ «КПІ» М.З. Згуровського, мера м. Славутича В.П. Удовиченка. У них ішлося, зокрема, про встановлення зв'язків та розбудову співпраці між ученими Японії та України, наміри НТУУ «КПІ» сприяти розбудові «моста співробітництва» між містами Славутич та Хіросіма в різних галузях, таких, наприклад, як освіта, наука, телемедицина, моніторинг здоров'я населення та стану навколишнього середовища, зміни клімату, геоінформатика і сталій розвиток; посилення історико-культурологічних обмінів та інших складових у людському місті, запропоновано провести форум учених, викладачів і студентів міст Хіросіма і Славутич «За мир, взаєморозуміння і співробітництво» за участі НТУУ «КПІ» тощо. У ході розмови

діяльністю JST та її роллю в реалізації науково-технологічної політики Японії в галузі науки і технологій.

В NEDO (New Energy and Industrial Technology Development Organization) – Новій організації з розвитку енергетичних і промислових технологій Японії пройшло обговорення подальшої співпраці з Україною та НТУУ «КПІ» в галузі енергетики. Для студентів було прочитано лекцію «Реформи в системі вищої освіти України. Особливості НТУУ «КПІ».

У Токійському університеті сільського господарства і технологій (TUAT) відбулося ознайомлення з сучасним станом у сфері співробітництва в трикутнику «виробництво – наука – уряд» на прикладі TUAT, знайомство з роботою Венчурного порту Нокодай-Тама-Когаї, Центру інтелектуальної власності та Бізнес-інкубатора при TUAT. Цікавими були презентації вчених TUAT, особливо – обмін думками стосовно подальшого співробітництва між НТУУ «КПІ» та TUAT. У цьому університеті, який є партнером НТУУ «КПІ» з 2008 року, українській делегації влаштували дуже теплий прийом. Ця зустріч була однією з найцікавіших і плідних. Всі учасники були добре й у деталях точно поінформовані заздалегідь, чого виступить з презентаціями, якого змісту будуть презентації тощо. Було чітко описано мету візиту, робочі матеріали були прекрасно підготовлені. Цей досвід організації міжнародних зустрічей треба «брати на озброєння» і нашим менеджерам.

У ході зустрічей було чітко показано фактичне функціонування системи державного управління інноваційними процесами в промисловості та наукових центрах, механізми роботи венчурного порту, бізнес-інкубатора, роль і місце законодавчої бази Японії в регулюванні цих структур, заохоченні інноваційної діяльності вчених, наданні пільг і преференцій на рівні держави та місцевого врядування.

У Науково-дослідному інституту однієї із найбільших корпорацій Японії – NTT (Nippon Telegraph and Telephone Corporation) українську делегацію ознайомили з сучасним станом науки і технологій Японії в зазначений сфері, ішлося також про пошуки варіантів подальшого співробітництва, зокрема, – участь в експериментальних дослідженнях Dr. Kasu. Презентація Dr. Kitamura, віце-президента NTT, була присвячена загальній інформації про NTT, її стратегії і досягненням: «Profile of NTT Science and Core Technology Laboratory Group».

Презентацію систем бездротового зв'язку (до 5 км) «120GHz wireless link» зробив Dr. Kukutsu. Серед іншого було проілюстровано широкі можливості технологій «Red Tacton», заснованої на властивостях людського організму проводити слабкий струм, в транспортному і банківському обслуговуванні, в менеджменті і в розвитку систем безпеки. Цей візит віддається успішним завдяки ознайомленню з унікальними досягненнями у сфері тонкоплівкового матеріалознавства і високовакуумних нанотехнологій (наприклад, був продемонстрований технологічний процес виробництва нанодроту).

У ході візиту до Токійського університету відбулося обговорення питань співробітництва з Prof. Shuichi Iwata. Йшлося про можливі майданчики проєктів з «Міцубісі Матеріалз», а саме – про дослідження нових матеріалів, розроблених у Токійському університеті та виявленіх «Міцубісі Матеріалз», які можна буде провадити за участі НТУУ «КПІ». Під час зустрічей Prof. Shuichi Iwata повідомив, що хотів би продовжити співпрацю у формуванні спільніх з НТУУ «КПІ» проєктів за проблематикою сталого розвитку, інформував про різноманітні ідеї щодо можливості участі КПІ у великіх масштабних проєктах. Але, нагадав він, не варто забувати і про «меланік проєкти», тож запропонував НТУУ «КПІ» надати свої пропозиції відносно «малих проєктів», які можуть бути подані на конкурс для отримання фінансування найближчим часом. Prof. Shuichi Iwata підтвердив думку, висловлену ним ще 5 років тому,

а також під час відвідання м. Славутич у червні 2007 року, що дуже важливими були б спільні українсько-японські проекти з аналізу баз даних – результатів моніторингів за різними напрямами (екологія, здоров'я, дифузія радіоактивних ізотопів та ін.) постраждалих територій в Україні (Славутич – Чорнобиль) та в Японії (Хіросіма, Нагасакі).

– Які пропозиції і рекомендації щодо розвитку співробітництва через Українсько-японський центр НТУУ «КПІ» та Проект ЛСА «Українсько-японський центр» запропоновано за підсумками візиту?

– На основі проведеної в ході візиту роботи заплановано здійснити низку змістовних наукових, методичних і організаційних заходів, основними з яких можуть бути названі такі:

1. Інформувати профільні Комітети Верховної Ради України, МОН України та МЗС України, Національну комісію України в справах ЮНЕСКО, Українську Раду Миру, Товариство «Україна – Японія», мерію м. Славутич про результати проведеної роботи і пропозиції японської сторони, звернувшись особливу увагу на ключові питання, порушенні японською стороною і Посольством України в Японії.

Доцільно на політичному й організаційному рівнях підтримати запропонований НТУУ «КПІ» проєкт сприяння розвитку співробітництва між Славутичем (Чорнобилем) і Хіросімой, що постраждали в ході даного візиту мери Хіросіми д-ру T. Akiba від імені НТУУ «КПІ» і мерії Славутича, за підтримки Національної комісії України в справах ЮНЕСКО, Українською Радою Миру, а також схвалено сприйняття під час 34-ї сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО (Париж, жовтень-листопад 2007 року). Необхідно реагувати (і информувати – в подальшому) на пропозиції мера Хіросіми д-ра T. Akiba, висловлені при зустрічі. Розпочати викладання в НТУУ «КПІ» курсу лекцій «Hiroshima – Nagasaki Peace Study Course».

2. Необхідно впроваджувати японський досвід щодо підвищення зв'язків із промисловістю; вчитися впроваджувати результати наукових досліджень у виробництво за механізмами бізнес-інкубаторів; оволодівати алгоритмами підготовки і виконання спільних з ученими Японії проєктів; іхати на запрошення японської сторони на наукове стажування та включено навчання; продовжувати вивчати досвід Японії, як будувати «smart society».

3. Було доцільним створити робочу групу з вивчення досвіду Японії при формуванні системи підтримки інноваційно-наукового підприємництва на державному і муніципальному рівнях. На основі підсумків роботи такої групи можна було б більш грунтово висконалівати законодавство України з метою посилення затребуваності наукових результатів учених України для створення нових технологій, виробництва товарів і надання послуг з виходом на вітчизняні та світові ринки.

4. Важливо посилити використання мережевих можливостей НТУУ «КПІ» (URAN) для поширення в науково-освітній системі України інформаційних матеріалів Українсько-японського центру, що може бути корисним для всіх університетів і наукових організацій України для розширення співпраці з науково-освітньою та інноваційно-промисловими сферами Японії, а також подальше накопичення в бібліотеці Українсько-японського центру інформаційних ресурсів у цій галузі, широке інформування про такі ресурси.

5. Було доцільно встановити гранти для вчених «професор України – професор Японії», які б сприяли започаткуванню співробітництва (можливо, за механізмом travel grants).

6. Можна рекомендувати посилити реальну співпрацю університетів України з Університетом ООН в м. Токіо – єдиною організацією ООН в Японії. Наприклад, НТУУ «КПІ» міг би запропонувати Університету ООН національну програму «Сталій розвиток в глобальному і регіональному вимірах».

7. Запросити через проект ЛСА «Українсько-японський центр» музей «Miraikan» – як підрозділ Japan Science and Technology Agency (JST) до співпраці з Державним політехнічним музейм України при НТУУ «КПІ» та з Виставкою інноваційних проєктів Наукового парку «Київська політехніка».

8. На основі договору про співробітництво між НТУУ «КПІ» та Київським національним університетом імені Тараса Шевченка – стратегічного партнера нашого університету.

Спілкувалася Н.Вдовенко

29 червня 2009 р. Хіросіма.

Зустріч з мером Хіросіми д-ром Т.Акіба

7 липня 2009 р. Токіо. Посольство України в Японії. Надзвичайний і Повноважний Посол

Кафедрі хімічної технології композиційних матеріалів – 40 років

1 вересня 2009 року одна з провідних кафедр хіміко-технологічного факультету нашого університету відзначає своє 40-річчя. Її історія почалася тоді, коли Олександр Олександрович Пащенко захистив докторську дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук і зібрав коло себе своїх здібних учнів, які й створили ядро колективу кафедри хімічної технології в'яжучих речовин, утвореної з кафедри технології силікатів у 1969 році.

Період 1969–1989 років був дуже плідним для працівників кафедри – викладачів, науковців, лаборантів. Підготовка спеціалістів силікатного профілю як основний вид діяльності супроводжувалася фундаментальними і прикладними науковими дослідженнями, що суттєво впливало на навчальний процес. О.О. Пащенко створив і очолив наукову школу, яка поряд з традиційною для КПІ проблемою – розширенням сировинної бази силікатних виробництв – виконувала роботи в галузі теоретичних основ технології силікатних матеріалів. Було розроблено нову класифікацію в'яжучих речовин, визначену закономірності формування властивостей композиційних матеріалів, теорії модифікування будівельних матеріалів елементоорганічними покриттями, утворення і стійкості нових видів елементорганічних в'яжучих речовин. Під керівництвом О.О. Пащенка вперше у світовій практиці було розроблено і здійснено в дослідно-промисловому масштабі технологію одержання портландцементного кликеру з шихт без попереднього тонко-го помелу компонентів.

Традиційна проблема розширення сировинної бази була доповнена проблемами переробки сировини і безвідходної технології, економії енергетичних ресурсів. Створені теоретичні основи і низка технологій з використанням фосфориту, ферохромового шлаку і бокситового шламу, із зниженням енергомисності цементного виробництва.

У 1981 р. колектив співробітників кафедри під керівництвом О.О. Пащенка (В.А. Свідерський, В.Я. Круглицька, Л.А. Шевченко) за роботу в галузі захисних кремнійорганічних покрівок було відзначено Державною премією України в галузі науки.

Оцінюючи свої здобутки, ми завжди пам'ятаємо про своє коріння. Адже підготовку фахівців силікатного профілю в КПІ розпочали з перших днів його існування. Ми завдячуємо корифеям-педагогам КПІ, нашим попередникам, таким, як К.Г. Дементьев, Б.С. Лисін, О.О. Алентьев, О.В. Ралко.

Наукову школу з технології силікатів почав формувати ще К.Г. Дементьев. Багатогранна натура, він свою діяльність на чолі кафедри мінеральної технології і будівельних матеріалів почав зі складанням навчальних посібників з різних галузей мінеральної технології. Його перу належить близько 40 книг з хімії, хімічної технології і теплотехніки будівельних матеріалів, хімічного контролю виробництва. До цієї роботи К.Г. Дементьев широку зауважував співробітників і студентів кафедри. Його справу продовжив його учень і наступник – Б.С. Лисін. Завдяки видатним здібностям Б.С. Лисін відразу після зачінення КПІ в 1909 році був залишений у КПІ на посаді асистента проф. К.Г. Дементєва, а в 1921 році очолив кафедру технології силікатів.

Безпосередньо під його керівництвом була створена каолінова промисловість України. Він керував

відновленням та вдосконаленням діючих цементних заводів, очолював комісію з вивчення будівництва нових цементних заводів на Україні.

Інтенсивно досліджувалася сировина нових родовищ і впроваджувалася для виробництва цементу. Завдяки цим розробкам цементна промисловість країни стала провідною галуззю індустрії.

Багатогранний талант Б.С. Лисіна відбився і в широті охоплених проблем. Одним із оригінальних та важливих досліджень колективу є розробка беззвинцевих та безолов'яніємалей, які дозволили вивільнити для народного господарства значну кількість цінних металів. На посаді завідувача кафедри технології силікатів Б.С. Лисіна замінив професор О.О. Алентьев, основним науковим напрямком була дослідження вогнетривів, зокрема, виробництво їх із розсолу озера Сиваш, а потім д.т.н., професор О.В. Ралко, який створив напрямок термодинамічних і термохімічних досліджень силікатів. Далі вже О.О. Пащенко гідно продовжив роботу своїх попередників.

За ініціативою д.т.н., проф. О.Г. Юрченка (тоді – д-кан ХТФ), д.т.н., проф. В.А. Свідерського та директора НВО «Еластік» к.т.н. А.П. Піднебесного була проведена велика організаційна робота, а в 1991 році здійснено перший набір студентів на спеціальність «Технологія переробки полімерів», а в 1997 р. – перший випуск спеціалістів.

Продовжуючи кращі традиції попередників, педагогічний колектив кафедри підготував низку підручників, методичних посібників та розробок для забезпечення високоякісної підготовки бакалаврів, спеціалістів та магістрів. Посібники, авторами яких є наші викладачі, користуються популярністю в Україні та країнах біляжжя – Білорусі, Казахстані, Узбекистані. Підручники «В'яжучі матеріали», «Фізична хімія силікатів», «Загальна технологія силікатів», «Енергозберігаюча та безвідходна технологія одержання в'яжучих речовин» опубліковані під загальним редакцією О.О. Пащенка. Сьогодні педагогічний колектив продовжує роботу щодо забезпечення студентів спеціальності кафедри методичними розробками.

Вплив наукової школи кафедри хімічної технології композиційних матеріалів на рівень підготовки фахівців з вищою освітою здійснюється за кількома напрямками.

1. Через підготовку з числа випускників кафедри, аспірантури та докторантур при ній висококваліфікованих науково-педагогічних працівників (викладачів). Майже 80% професорсько-викладацького складу кафедри мають вчені звання. Нинішній склад кафедри – в основному учні засновника наукової школи «Композиційні матеріали» О.О. Пащенка та її теперішнього керівника В.А. Свідерського.

2. Шляхом включення наукових здобутків наукової школи в навчальні програми спеціальних дисциплін при підготовці фахівців з вищою освітою за спеціальностями «Хімічна технологія композиційних матеріалів»

посібників, курсів лекцій, створення лабораторних практикумів, основу яких складають наукові розробки науковців і викладачів кафедри.

4. Через залучення до виконання наукових досліджень студентів та магістрів кафедри, які працюють під керівництвом викладачів кафедри та наукових співробітників. Традиційно студенти 5-го курсу отримують індивідуальне завдання зі спеціальної дисципліни, яке безпосередньо пов'язане з науковим напрямком кафедри. Результати наукових досліджень магістрів і студентів опубліковані у співавторстві з викладачами та науковими співробітниками та оформлені патентами на винаходи. Використання наукових розробок у навчальному процесі сприяє підготовці бакалаврів, інженерів-технологів, оточуючого і протекторного типів на основі елементоорганічних сполук, високодисперсних металів, неорганічних наповнювачів і пігментів, у тому числі з природних алюмосилікатів і відходів хімічної промисловості.

– розширення сировинної бази силікатних виробництв, теоретичні основи технології в'яжучих матеріалів, створення енерго- і ресурсозберігаючих технологій;

– створення композиційних матеріалів на базі неорганічних в'яжучих і неметалевої арматури з підвищеною довговічністю, корозійною стійкістю і технологічністю;

– розробка та впровадження багатофункціональних високоміцних композиційних матеріалів для виробів спеціального призначення, в тому числі для виготовлення контейнерів тривалого та безпечного зберігання радіоактивних відходів;

д.т.н., професор, лауреат Державної премії України, академік АН України та Нью-Йоркської академії наук, заслужений діяч науки і техніки України Валентин Анатолійович Свідерський, широко відомий серед наукової спільноти розробками в галузі кремнійорганічних захисних покріттів, елементоорганічних композиційних матеріалів та хімічної технології силікатних матеріалів. Він надрукував понад 530 наукових та методичних праць, у тому числі більше 150 винаходів, підготував 15 кандидатів і 6 докторів технічних наук.

В.А. Свідерський після закінчення в 1972 році Київського політехнічного інституту працював інженером, аспірантом, асистентом, завідувачем проблемного науково-дослідної лабораторії (1976–1988), професором, завідувачем кафедри хімічної технології композиційних матеріалів

– розробка та впровадження технологій поводження з високотоксичними та радіоактивними відходами, технологій їх зазахарення.

Довгий час на кафедрі працювали викладачами д.т.н., проф. В.П. Сербін, д.т.н., проф. О.О. М'ясникова, к.т.н., доц. А.С. Бродко, к.т.н., доц. О.О. Старчевська, які зробили значний внесок у наукові розробки кафедри з питань хімії та технології в'яжучих речовин. Лауреат Державної премії УРСР к.т.н., доц. Л.А. Шевченко – теж колишній викладач, знаходилась біля витоків розробки проблеми вивчення гідрофобних кремнійорганічних сполук.

Фахівці силікатного профілю готують проф. В.Я. Круглицька, доценти Н.О. Ткач, В.В. Токарчук, А.Г. Лисюк, Л.І. Куш, В.В. Глуховський, І.В. Глуховський, ст. викладач Л.А. Нудченко, асистент В.М. Пахомова. Іх об'єднує висока педагогічна майстерність, відданість своїй справі, любов до студентів, прагнення залипити їх до наукової роботи. Результатом є спільні публікації наукових праць викладачів і студентів.

Відомі наукові розробки кафедри ХТКМ узагальнені в монографіях «Кремнійорганічні захисні покріття», «Гідрофобізація», «Регулювання фізико-хімічних властивостей технічних дисперсій», «Нові цементи», «Дисперсні структури в органічних і кремнійорганічних супервінцах», «Поліфункціональні елементоорганічні покріття», «Гідрофобний спущений перліт» та інші. Експериментальні результати підсилені глибокими теоретичними висновками. Ці публікації користуються підвищеним попитом при аналізі нових результатів.

Викладачем, який готовує бакалаврів, спеціалістів, магістрів з «Технології переробки полімерів» є Аркадій Дем'янович Петухов, д.т.н., професор. Він викладає дисципліни «Технологія переробки пластмас і еластомерів», «Спеціальні розділи виробництва полімерів і еластомерів», «Теоретичні основи виробництва полімерів». Наукові розробки присвячені переробці полімерних матеріалів екструзійним методом. Має понад 225 наукових праць, у тому числі 100 авторських свідоцтв і патентів, 5 монографій.

З цього ж напрямку підготовки фахівців плідно працюють доцент О.Г. Осьмаков, ст. викладач Л.І. Мельник, заполучається до викладання як штатний сумісник д.т.н. Е.О. Пащенко. Спеціаліст високого рівня, він веде великий обсяг наукової роботи в Інституті надтвердих матеріалів імені М. Бакуля НАН України, заполучаючи до цього студентів кафедри.

На початку становлення спеціальності «Технологія переробки полімерів» на кафедру ХТКМ був запрошений д.х.н. Ф.Г. Фабулляк з Інституту високомолекулярних сполук НАН України. Таким чином підтримується зв'язок університету і наукового закладу Національної академії наук України.

Напередодні 40-річчя кафедри хімічної технології композиційних матеріалів науково-педагогічний колектив сповнений творчої наснаги, має багато творчих планів. Використовуючи кращі традиції, набуті багаторічним досвідом, ми продовжуємо таку відповідальну, таку благородну справу підготовки бакалаврів, спеціалістів, магістрів на благо незалежності України.

Інф. кафедри хімічної технології композиційних матеріалів НТУУ «КПІ»

Інноваційні розробки КПІ на виставці

3 нагоди 18-ої річниці Незалежності України з 18 по 21 серпня проходила загальнодержавна виставкова акція «Барвиста Україна», в якій взяли участь і

зокото чутливістю та великим динамічним діапазоном і з цими характеристиками не має аналогів у світі.

Увагу відвідувачів привернули такі розробки НДЦ «ТЕЗІС» (наук. керівник М.І. Про-коф'єв) «Рамкова точкова антена», яка може бути використана як елемент системи захисту інформації від технічної розвідки. Антена характеризується ви-

тахофабрик; органо-мінеральні добрина ХТГФ (наук. керівник Я.М. Корнієнко), що здатні зменшити вміст важких металів і радіонуклідів у врожаї сільськогосподарських культур, та зразки покріттів, напілених плазмою суміші вуглеводневих газів із повітрям ЗФ (наук. керівник В.Д. Кузнецов).

Хочеться зазначити, що виставка була багатогранною та цікавою і ще раз довела, що розробки НТУУ «КПІ» є конкурентоспроможними і можуть стати основою економічного розвитку і технологічних перспектив нашої країни.

I.M. Коляда

Шахові турніри в КПІ

Відкритий кубок Києва – Кубок Незалежності

Традиційний (18-й) Міжнародний шаховий турнір «Відкритий кубок Києва – Кубок Незалежності» (турнір «А») пройшов 13–23 серпня 2009 року у 12-му залі науково-технічного бібліотеки НТУУ «КПІ». Цей турнір проводиться щорічно з першого року незалежності України і є офіційним змаганням, що зареєстроване Міжнародною шаховою федерацією (ФІДЕ), відомим у багатьох країнах світу.

Цього року співорганізаторами турніру виступили Федерація шахів Києва (ФШК), НТУУ «КПІ» та Інститут Песоцьких. Змагання проводилося на підтримку ідеї створення «Національного центру шахового мистецтва» при НТУУ «КПІ» та «Української шахової академії «Київської школи гросмейстерів» при Інституті Песоцьких.

У турнірі брали участь 72 шахісти, серед яких 2 міжнародні гросмейстери, 19 майстрів (національних, ФІДЕ та міжнародних), кандидати в майстри, ветерани та юні таланти (чемпіони та призери України та Європи в різних вікових категоріях). Турнір проходив за швейцарською системою в 11 турів.

Переможцем турніру став 25-річний гросмейстер із Києва Олексій Кислинський, який отримав 9 очок з 11.

Друге місце (за додатковими показниками) теж з 9-ма очками посів цьогорічний випускник НТУУ «КПІ», триразовий чемпіон Києва серед чоловіків (2005, 2007, 2009 рр.), міжнародний майстер Сергій Павлов. Слід зазначити, що він лідирував у турнірі з самого початку і аж до 10 туру. Але через дві нічі на фініші залишився з 9 очками на другий ходинці.

Турнір зі швидких шахів – «Кубок ректора»

16 червня у Малому залі ЦКМ відбувся перший турнір зі швидких шахів «Відкритий особистий чемпіонат НТУУ «КПІ» – «Кубок ректора», організаторами якого виступили НТУУ «КПІ», Інститут економіки, права та систем управління Песоцьких і Федерація шахів Києва.

Змагання проходили за швейцарською системою у 7 турів. Контроль часу – по 15 хвилин на партію кожному з учасників. Турнір мав досить представницький склад: міжнародних гросмейстерів – 11%, міжнародних майстрів – 11%, 67% учасників мали міжнародні рейтинги.

Перемогу виборов студент НМУ кмс Петро Голубко з блискучим результатом – 6 очок з 7 можливих. 2-ге та 3-те місця з

Турнір розпочався

Ілля Нижник

Третье місце (8,5 очок в 11 турах) завоював 12-річний міжнародний гросмейстер Ілля Нижник (Вінниця) – чинний чемпіон Європи серед юнаків до 16 років, переможець та призер багатьох міжнародних турнірів найвищих категорій. До речі, Ілля виконав норму міжнародного гросмейстера 13 квітня 2008 року – в 11-річному віці, що є світовим рекордом.

Для студентів НТУУ «КПІ» був встановлений окремий заїзд і спеціальні призи від шахового клубу НТУУ «КПІ», які вручав головний тренер клубу міжнародний гросмейстер Георгій Тимошенко. У закритому залику шахового клубу НТУУ «КПІ» переміг кмс Ігор Кузнецов (5,5 з 11, загальне 33 місце). Друге місце посів кмс Сергій Швець (5,5 з 11, загальне 44 місце), третє – 1-роздрідник Роман Раджаков (4 з 11, загальне 59 місце).

Цьогорічний випускник НТУУ «КПІ», майстер спорту України Андрій Соломаха отримав приз за кращий результат серед шахістів з рейтнігом до 2300 (7,5 з 11; 6 місце).

За інф. Федерації шахів Києва

результатом 5,5 очок посіли міжнародні гросмейстери Олексій Кислинський та Спартак Височин відповідно. 4-те місце з результатом 5 очок дісталося міжнародному майстру Юрію Жизмеру.

Кращий результат серед викладачів НТУУ «КПІ» продемонстрував викладач кафедри математики Микола Ногін (кмс). Кращий результат серед жінок показала Анна Самар (студентка 1-го курсу НТУУ «КПІ»).

Путівку до Чехії на відкритий чемпіонат Європи серед аматорів 2009 року (які не мають міжнародних титулів та рейтніг яких не перевищує 2200) виборов Ігор Кузнецов (5-й курс ІХФ), який у додатковому матчі (тай-брейку) переміг Олексія Соломаху (3-й курс ФЕА).

За інф. Федерації шахів Києва

Студентський об'єктив

Таку назву мав конкурс студентських журналістських робіт, оголошений студмістечком НТУУ «КПІ». Активні КПІшників могли спробувати свої сили в жанрі репортажу на такі теми: «Мої славетні брати-студенти», «Так ми живемо», «Ми їмо – нас їдять» та «LoveStory». Наприкінці року було підведено підсумки конкурсу, найкращі роботи були відібрані за критерієм майстерного літературного виконання, оригінальністю підходу до запропонованої теми, і, безперечно, за наявністю у матеріалі невгласного студента духу.

Тема «Мої славетні брати-студенти» розповідала про молодих людей, що живуть активним життям, мають якесь цікаве захоплення і по праву можуть вважатися славетними КПІшниками. Переможцем у цій темі стала команда «Халепа» у складі Надії Крижанівської, Ірини Лавренюк, Віри Ткаченко (ФІОТ) та Романа Гудяка (ІПСА). Ось як вони знайшли свого енергійного брата-студента: «З появою нової та широкої, покритої гладеньким асфальтом Політехнічної, ще більше студентів стало проводити вільний час, катаючись на роликах/скейтбордингах/велосипедах. Але переважна більшість з них – початківці, тож справжнє видовищне катання, від якого тамус подих, побачиша не так часто. Чи є на теренах КПІ такі екстремали, які не шкодують свого здоров'я, часу та сил заради адреналіну та ефектних трюків? Таки є. Наш герой – Сашко Чміль (гурт. №15). На РТФ хлопець вступив, бо з дитинства любив розбирати всілякі «девайси». А по життю ще не вирішив, що буде робити: може, те буде пов'язано з велоспортом, а може, з радіовелоспортом.

Тема «Ми їмо – нас їдять» торкнулася більчою для студентів теми – де і чим можна перекусити на території КПІ. Найкращою роботою було визнано розслідування команди Р.С.(ФАКС), учасники якої навіть дізналися, скільки заробляють продавці пиріжків та булочок: «Я пообщалася з продавщиці – жалуеться, що сей час времена уже не те і она продає товара всього на 1500-2000 гривен в день! Прошлым летом, коли работал трамвай, було до 5000 гривен. Неплохие обороты, не правда ли?»

А в темі «LoveStory» безперечну перемогу отримав матеріал Ярослава Шомовського, Дмитра Дейнеки та Сергія Корнієнка про студента, що вирішив утриматись від статевих стосунків до весілля.

Незвичайне, цікаве і варте того, щоб про це написали, завжди поруч, слід просто озирнутися. Конкурс «Студентський об'єктив» дав чергову можливість своїм учасникам зрозуміти цю істину та відкрити світові себе і тих, хто живе поруч.

Валерія Добривечір

В ОРГАНІЗАЦІЇ ТСОУ

Організація Товариства сприяння обороні України (ТСОУ) НТУУ «КПІ» працювала згідно з річним планом. Працювали клуби – дельтапланеристів, майбутнього офіцера, радіоклуб, автошкола.

У всіх інститутських та факультетських організаціях проведено традиційні місячники оборонно-масової роботи, присвячені Дню Збройних сил України, Дню захисника Вітчизни та Дню Перемоги.

З приводу організації місячників для голів організацій та їх заступників проводились семінари, де вдавався методичні вказівки щодо проведення військово-патріотичної роботи. На семінарі, який пройшов 9 квітня, наголошувалося, що у 2009 році Україна відзначає 65-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників, а у 2010 р. відзначатиме 65 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Організації ТСОУ НТУУ «КПІ» взяли участь у загальноміських заходах, присвячених Дню Перемоги – 9 травня, зокрема у

легкоатлетичному кросі. Особливо тут відзначились первинні організації ТСОУ ФЕП, яку очолює Д.І.Клетченков і ТСОУ ММІФ на чолі С.Л.Букацело. Організація ТСОУ при студмістечку, де головує І.П.Кучерявий, спільно з клубом «Скіф» провела туристичний похід на платах по р. Південний Буг. Згідно з планом Клубу майбутнього офіцера 13 травня у ВІТІ була організована зустріч студентів і курсантів з ветеранами Великої Вітчизняної війни.

Цими дніми в організаціях ТСОУ НТУУ «КПІ» розпочинаються звітно-виборчі конференції, що проводяться раз на п'ять років. Спочатку пройдуть звітно-виборчі конференції в інститутських та факультетських організаціях, у листопаді – звітно-виборча конференція ТСОУ НТУУ «КПІ», де, зокрема, будуть обрані делегати на районну конференцію. Потім відбудеться міська конференція, а у 2010 році – XII з'їзд ТСО України.

Інф. «КП»

Валентин Михайлович Кононцов

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту НТУУ «КПІ» з глибоким сумом повідомляє, що 30 травня 2009 року не стало Валентіна Михайловича Кононцова. Пішла людина, більша половина життя якої була віддана викладацькій та науковій роботі в НТУУ «КПІ».

Народився Валентин Михайлович 1 серпня 1938 року на Донбасі. Трудову діяльність розпочав з 1954 р. на шахтах Луганщини. Після служби на флоті в 1961 році вступив на гірничий факультет Кіївського політехнічного інституту, який закінчив у 1965 році. До 1967 року працював науковим співробітником в інституті «Автоматувглерудпром» Конотопського електромеханічного заводу.

З 1967 року В.М.Кононцов працював в КПІ на гірничому факультеті. В 1968 – 1971 рр. навчався в аспірантурі. Кандидатську дисертацію захистив у 1972 році. З 1973 – асистент, а з 1974 р. – доцент кафедри електропостачання. Створив лабораторію електрифікації гірничих робіт та повне методичне забезпечення з цього курсу, який тоді читав. У 1992 році створив лабораторію з курсу «Основи електропостачання». Опублікував понад 40 наукових та методичних робіт. За авторське свідоцтво про тиристорний апарат бездугової кому-

тациї з випереджуючим контролем струмів витоку, у створені якого він брав активну участь, отримав свідоцтво на серійне виробництво.

У різні часи В.М.Кононцов був вченим секретарем факультету, заступником завідувача кафедри з наукової роботи, членом ради студентського наукового товариства при Мінвузі. В 1981–1985 рр. викладав в Аннаїбінському університеті в Алжирі.

З 1987 по 2001 рр. він був заступником декана факультету, а після реорганізації – заступником директора Інституту енергозбереження та енергоменеджменту. Викладав курси «Релейний захист та автоматизація в системах електропостачання», «Електропостачання промислових підприємств» та ін.

І він назавжди залишиться в нашій пам'яті таким, як був – ввічливим, чуйним товарищем.

Глибоко сумуємо у зв'язку зі смертю Валентина Михайловича Кононцова і висловлюємо глибоке співчуття його рідним і близьким.

Колектив ІЕЕ

Олег Тимофійович Кушко

На 84 році пішов з життя Олег Тимофійович Кушко.

О.Т.Кушко почав свій трудовий шлях у Київському політехнічному інституті в 1962 році на посаді асистента кафедри нарисної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки.

З самого початку роботи Олег Тимофійович брав активну участь у розробці науково-методичної документації та розвитку лабораторної бази кафедри.

У 1975 році обирається на посаду старшого викладача кафедри.

інженерної та комп'ютерної графіки висловлюють шире співчуття рідним та близьким Олею Григорійовичу.

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@users.ntu-kipt.kiev.ua
гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор

В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор

В.М.ІГНАТОВИЧ

Пров